

بازداشت علی صبوری و عوامل برنامه «نصف شب»

علی صبوری، کم‌دین و چهره شناخته‌شده فضای مجازی، همراه با هفت نفر از عوامل برنامه «نصف شب»، بازداشت و برای آنها پرونده قضایی تشکیل شد. بازداشت به‌دستور مقام‌های قضایی و با هدف مقابله با تولید و انتشار محتوای مغایر با ارزش‌های اخلاقی و اجتماعی در فضای مجازی اعلام شده است. برنامه «نصف شب» که چندماه پیش در کانال یوتیوب صبوری راه‌اندازی شده بود، قالب گفت‌وگو محور داشت. طبق گزارش مرکز رسانه قوه قضائیه، این برنامه شامل شوخی‌ها و بحث‌هایی با لحن غیررسمی بود که «مرزهای اخلاقی و عفت عمومی» را نقض می‌کرد. بازداشت براساس ماده ۶۳۸ قانون مجازات اسلامی و مقررات مرتبط با فضای مجازی انجام شده است. براساس اعلام رسانه‌ها، برخی عوامل فنی برنامه پس از صدور کیفرخواست با قرار وثیقه آزاد شده‌اند، اما علی صبوری و چند نفر از عوامل کلیدی، همچنان در بازداشت هستند تا تحقیقات تکمیلی انجام شود.

انتقاد بن‌هانیه از پخش کنندگان آمریکایی

کوثر بن‌هانیه، کارگردان تونس‌ی فیلم «صدای هندرجب»، در مصاحبه‌ای گفته که بیشترین حمایت را از تماشاگران و بینندگان عادی دریافت کرده است. این فیلم که بر پایه صدای واقعی دختر پنج‌ساله فلسطینی ساخته شده و روایت لحظات گرفتارشدن او در خودروی هدف گرفته‌شده توسط ارتش اسرائیل را ثبت می‌کند، از جشنواره‌های زیادی جایزه گرفته است. بن‌هانیه که برای نمایش فیلم خود در افتتاحیه جشنواره دوحه در قطر حضور داشته، به رسانه‌ها گفته تمام پخش کنندگان بزرگ آمریکایی از خرید فیلم خودداری کرده‌اند و فیلم او به‌صورت محدود در آمریکا اکران شده است. او با تأکید بر اینکه صدای فلسطینی‌ها کمتر شنیده می‌شود، گفته: «هدف فیلم شنیده‌شدن صدای فلسطینیان است. صداهای فلسطینی خاموش می‌شوند، می‌خواستم تماشاگر فقط گریه نکند؛ عمل کند. همه ما شهروندیم و می‌توانیم تغییری ایجاد کنیم.» او ابراز امیدواری کرده که فیلم‌اش بتواند فراتر از یک تجربه احساسی، مخاطبان را به اقدام و مطالبه عدالت سوق دهد. صدای هندرجب، نماینده تونس در اسکار است.

جنجال آفرینی اقتباس سینمایی «بیگانه»

کاترین کامو، دختر آلبر کامو و وارث ادبی او، نسبت به اقتباس جدید فرانسوا اوزون، کارگردان فرانسوی از رمان «بیگانه» انتقاد کرده است. او معتقد است، کارگردان فیلم در بخش پایانی از متن اصلی فاصله گرفته و تحت‌تأثیر اصلاحات سیاسی قرار گرفته است. محور اصلی نقد او بر جسته‌کردن نقش جمیله، خواهر مرد عرب کشته‌شده است؛ شخصیتی که در رمان کامو هیچ‌گاه نام یا حضور مستقلی ندارد. در نسخه اوزون، آخرین نمای فیلم جمیله را بر مزار برادرش با سنگ قبری که نام «موسا حمدانی» روی آن نوشته‌شده نشان می‌دهد. صحنه‌ای که به‌باور کاترین، با روح اثر در تناقض است. کاترین کامو گفته، تصور اوزون این‌بخش را متناسب با سلیقه تماشاگران و فروش بیشتر، تغییر داده است. واکنش کاترین کامو، بار دیگر توجه رسانه‌ها را به چالش‌های اقتباس آثار کلاسیک و محافظت از اصالت متن اصلی، جلب کرده و بحث‌های مربوط به استعمار، هویت و سکوت روایت در «بیگانه» را زنده کرده است.

روایت نویسنده

گفت‌وگو با مصطفی مستور

درباره روایت‌های او از لایه‌های پنهان رنج و مقاومت زنان

زنها در سمت روشن زندگی ایستاده‌اند

مهسا طاعتی

خبرنگار

مصطفی مستور یکی از نویسندگان برجسته معاصر است که داستان نویسی را از سال ۱۳۶۹ شروع کرد و با انتشار کتاب «روی ماه خداوند را ببوس» به محبوبیت رسید. رمانی سرشار از تأملات فلسفی که ۱۰۸ بار چاپ شده و این حجم از استقبال خود نویسنده را هم شگفت‌زده کرده است. هرچند مستور به گفته خودش هیچ‌گاه برای پسند بازار و مخاطب داستان ننوشته است، اما آثارش همواره پرفروش می‌شوند. آخرین رمان او، «معسومیت»، با تیراژ چهارهزارتایی آن در چاپ اول به سرعت به فروش رسید و حالا «سمت روشن زندگی»، جدیدترین اثر او که همراه امسال منتشر شد و در کمتر از دو ماه به چاپ ششم رسیده است، نمونه‌هایی از این استقبال هستند. راز این محبوبیت در نثر روان، ساده، ظریف و همه‌فهم اوست که بخش وسیعی از جامعه‌ی کتاب‌خوان را برای درک دنیای شخصیت‌های داستان‌های مستور با خود همراه می‌کند. شخصیت‌پردازی‌های دقیق و هوشمندانه مستور در ایجاد همذات‌پنداری مخاطبان با داستان‌های او بی‌تأثیر نیست. این نویسنده در آخرین اثر خود، برخلاف بسیاری از آثارش که مردها شخصیت‌های اصلی داستان‌هايش بودند، بر دنیای زنان و مسائل آن‌ها متمرکز شده تا با انتقال صدای آن‌ها، توجه خوانندگان را به اندوه و رنج‌های زنان جامعه‌ای که در آن زیست می‌کند، جلب کند. مستور در گفت‌وگویی که پیش‌رو دارید، از مهم‌ترین تجربه‌های نویسندگی خود می‌گوید؛ تجربه‌ای که او را وارد جهان پیچیده، عمیق، دردناک و پررمزوراز زنان کرد. «سمت روشن زندگی» برای مستور تنها یک پروژه ادبی نبوده؛ سفری است به لایه‌های پنهان رنج و مقاومت زنانی که بسیاری از واقعیت‌های زیسته آن‌ها در تاریکی مانده است. او در این گفت‌وگو از مواجهه نزدیک خود با تجربه‌های دردناک زنان، چالش‌های نوشتن و مشکلات انتشار کتاب صحبت می‌کند.

❖ **در آثار قبلی شما شخصیت‌های محوری عمدتاً مرد هستند، اما در «سمت روشن زندگی» بر زنان، دغدغه‌ها و محدودیت‌های آن‌ها متمرکز شده‌اید؛ چه تجربه شخصی، فکری یا دغدغه تازه‌ای موجب شد که مسیر روایتگری شما از زاویه نگاه مردانه به سمت فهم و بازنمایی زیست زنانه تغییر کند؟**

مسئله زنان پیش از نوشتن «سمت روشن زندگی» هم برای من مهم بوده و همیشه درباره زنان با رویکردهای مختلف نوشته‌ام. هدفم از نوشتن داستان زنانه که در این کتاب مطرح شده‌اند، این بود تا این شخصیت‌ها به‌شکل ایجابی یا سلبی الپام‌بخش سایر زنان باشند. دوست داشتم وقتی یک‌زن داستان‌های «سمت روشن زندگی» را می‌خواند، تصمیم زن داستان یا او را ترغیب کند که در موقعیت مشابه، همان انتخاب را انجام دهد یا به‌شکلی سلبی مسیر شخصیت زن داستان را به‌دلیل انتخاب نادرست‌اش، دنبال نکند.

❖ **جدای از دغدغه فکری، چقدر تحولات اجتماعی سال‌های اخیر در پرداختن به مسائل زنان تأثیرگذار بوده است؟**

بله. تأثیرگذار بوده، اما این کتاب محصول انتظارات جامعه نیست. تمایل دیگران به یک موضوع، انگیزه‌ی مرا نمی‌سازد. من زندگی می‌کنم و تجربه‌های زیسته، تفکرات و طبعاً اتفاقات پیرامونم، بر نگاهم تأثیر می‌گذارند و به‌شکل طبیعی در کارهایم دیده می‌شوند. رویدادهای دهه اخیر قطعاً در نوشتن «سمت روشن زندگی» تأثیرگذار بوده، حتی اگر من به‌شکل آگاهانه این کار را نکرده باشم. بارها گفته‌ام که زنان در جامعه ما نسبت به مردها موقعیت دراماتیک بیشتری دارند. در داستان هم زمانی موقعیت دراماتیک شکل می‌گیرد که چیزی از مدار خارج شود و یک گسست اتفاق بیفتد. شخصیت‌های داستانی هم زمانی که در تنگنا و فشار قرار می‌گیرند، دراماتیک می‌شوند. از نظر من، زن‌ها در جامعه ما همیشه در یک موقعیت گسست قرار داشته‌اند. آن‌ها می‌دانند چه می‌خواهند، اما نمی‌توانند به آن برسند. نیروهای برانگیزاننده‌ای که در ذهن، روح، احساس و دل آن‌هاست، همواره می‌خواهد آن‌ها را به حرکت وادارد، اما نیروهای بازدارنده مانع از این حرکت می‌شود و آن‌ها را به یک نقطه گسیختگی ذهنی، روحی و فکری می‌رساند. به‌همین دلیل زن‌ها همیشه در موقعیت دراماتیک قرار دارند. موقعیتی که هم می‌تواند آن‌ها را موضوع داستان کند، هم به‌عنوان نویسنده به آن‌ها قدرت بیشتری بدهد. شاید به‌همین دلیل است که نویسندگان زن ما در سال‌های پس از انقلاب، نسبت به نویسندگان مرد، آثار قوی‌تری نوشته‌اند.

بله، رویدادهای اجتماعی دهه گذشته به‌شدت بر من تأثیرگذار بوده و وقتی با یک موضوع و مسئله درگیر هستی، آن تجربه به‌شکلی ناخودآگاه و طبیعی در نوشته‌ات عینیت پیدا می‌کند. این اتفاقی بود که به‌نظرم برای نوشتن «سمت